

زبان عربی اختصاصی ۳

***عَيْنِ الْأَصْحِ وَالْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجَمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ أَوْ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ: (۹ - ۱)

۱- إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ:

- (۱) همانا ما آن قرآن را عربی قرار دادیم شاید تعقل ورزید!
(۲) ما قرآن را عربی قرار دادیم باشد که شما اندیشه کنید!
(۳) ما قرآنی عربی را نازل کرده‌ایم تا شما در آن تفکر کنید!
(۴) بی‌گمان ما آن را قرآنی عربی قرار دادیم، امید است شما خردورزی کنید!

۲- نِعْمَ اللَّهُ مُنْتَشِرَةٌ عَلَى الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ أَوْجَدَهَا بِاللُّغَةِ لَنَا:

- (۱) نعمت پراکنده خداوند روی زمین را بنگرید که چگونه آن‌ها را برایمان کامل پدید می‌آورد!
(۲) نعمت‌های خداوند بر زمین پراکنده شده است پس ببینید که چگونه برای ما کامل ایجاد شده است!
(۳) نعمت‌های الله بر زمین پراکنده است، پس بنگرید چگونه آن‌ها را کامل برایمان ایجاد کرده است!
(۴) به نعمت خداوند که پراکنده است بنگرید که چگونه آن به شکل کامل پدیده آورده شده است!

۳- إِنْ الْإِنْسَانَ الَّذِي خُلِقَ مِنَ الطِّينِ انطوى فيه عالمٌ لا نهايةَ له رغمَ صغر جسمه!:

- (۱) انسانی که از گل خلق شده علی‌رغم کوچکی جسمش جهانی در او پیچیده شده که هیچ پایانی برایش نیست!
(۲) همانا انسان که از گل آفریده شده، در او جهان بی‌پایانی به هم پیچیده شده است با وجود کوچک بودن جسمش!
(۳) بی‌تردید انسان کسی است که از خاک و گل آفریده شده و با وجود کوچکی جسمش جهان به هم پیچیده‌ای دارد که هیچ انتهایی ندارد!
(۴) بی‌تردید انسان باوجود این که جسمش کوچک شده و از خاک خلق گشته جهانی را در خود به هم پیچیده که پایانی ندارد!

۴- إِنَّمَا الْفَخْرُ لِعَقْلِ ثَابِتٍ وَ حَيَاءٍ وَ عَفَافٍ وَ أَدَبٍ!:

- (۱) بی‌شک فخر به عقل ثابت، شرم، عفت و ادب می‌باشد!
(۲) افتخار فقط برای عقلی ثابت، شرم، پاکدامنی و ادب است!
(۳) فخر و شرم و عفت و ادب، فقط از آن عقلی ثابت است!
(۴) فخر فروختن به داشتن عقل ثابت، حیاء و پاکی و ادب می‌باشد!

۵- يُعْجِبُنِي هَذَا الْإِنْسَانَ الَّذِي يَتَكَلَّمُ بِلُحْمِهِ، وَ يَسْمَعُ بِعَظْمِهِ:

- (۱) مرا این انسان به شگفت آورد؛ کسی که با گوشت حرف زده و با استخوان گوش می‌دهد!
(۲) از این انسان تعجب می‌کنم که با گوشتی صحبت می‌کند و با استخوانی می‌شنود!
(۳) این انسانی که با گوشتی سخن می‌گوید، و با استخوانی می‌شنود، مرا به وجد می‌آورد!
(۴) از این انسان شگفت زده شدم که چگونه با گوشتی صحبت می‌کند و با استخوانی گوش می‌کند!

۶- عَيْنِ الْخَطَا:

- (۱) عندما جاء صوتٌ مُكَيِّفِ الْهَوَاءِ مِنْ إِحْدَى الْجُبُرَاتِ: وقتی صدای کولر از یکی از اتاق‌ها آمد،
(۲) فَأَخْبَرَتْ مَدِيرَ الْمَدْرَسَةِ وَأَمَرَ أَنْ أُطْفِئَتْ: پس مدیر مدرسه باخبر شد و دستور داد که آن را خاموش کنم،
(۳) وَ وَقَفَ صَبَاحَ الْيَوْمِ التَّالِي فِي الْإِصْطِفَافِ الصَّبَاحِي: و صبح روز بعد در صف صبحگاهی ایستاد،
(۴) وَ طَلَبَ أَنْ نَطْفِئَ الْمَصَابِيحَ قَبْلَ الْخُرُوجِ مِنَ الصَّفَا: و درخواست کرد که چراغ‌ها را قبل از خروج از کلاس خاموش کنیم!

۷- عَيْنِ الصَّحِيحِ:

- (۱) لَيْتَ الْمَرْءَ يَعْرِفُ عَلَى حَقَائِقِ حَيَاتِهِ: ای کاش آدم با واقعیت زندگی‌اش آشنا می‌شد!
(۲) فِهَذَا يَوْمِ الْبَعْثِ وَ لَكِنَّمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ: پس این روز رستاخیز است اما شما نمی‌دانید!
(۳) هَذَا الْبَيْتُ مَرِصُوسٌ جَدًّا وَ لَا يُخْرِبُهُ الزَّلْزَالُ: این خانه بسیار استوار است و زلزله آن را خراب نمی‌کند!
(۴) لَمْ يَعْرِفُنِي صَدِيقُ وَالِدِي كَأَنَّهُ يَرِي أَنْسَانَ غَرِيبًا: دوست پدرم مرا نشناخت زیرا او انسانی غریب را می‌دید!

۸- زَبَانِ دِينِ مَا، عَرَبِيٌّ اسْتِ كِهْ هَمْگِي بِهْ يَادْگِيرِي شِ مَأْمُورِ شُدِهْ! ايم» عَيْنِ الصَّحِيحِ:

- (۱) لُغَةُ دِينِنَا عَرَبِيَّةٌ وَ قَدْ أَمَرْنَا بِتَعْلَمِهَا جَمِيعًا!
(۲) لِسَانُ دِينِنَا الْعَرَبِيَّ وَ قَدْ أَمَرْنَا بِتَعْلَمِهَا!
(۳) لُغَةُ دِينِنَا الْعَرَبِيَّةُ وَ أَمَرْنَا بِتَعْلَمِهَا الْجَمِيعَ!
(۴) لِسَانُ دِينِنَا عَرَبِيَّةٌ وَ كَلَّمْنَا أَمْرًا بِتَعْلَمِهَا!

۹- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي مَفْهُومِ الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ:

- (۱) لِأَخِيرٍ فِي قَوْلٍ إِلَّا مَعَ الْفِعْلِ: إِنَّمَا الْخَيْرُ فِي الْأَفْعَالِ لَا فِي الْأَقْوَالِ!
(۲) وَ جَادَلَهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ: إِنْ يَجَادُلُوكَ فَأَحْسِنْ إِلَيْهِمْ!
(۳) «لَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ»: اِرْحَمْ غَيْرَكَ يَرْحَمَكَ رَبُّكَ!
(۴) رَبَّنَا وَ لَا تُحْمَلْنَا مَا لِطَاقَةِ لَنَا بِهِ: يَا إِلَهِي! طَاقَتُنَا قَلِيلَةٌ وَ لَا نَقْدِرُ عَلَى أَنْ نَحْمَلَ!

۱۰- عَيْنِ الْخَطَا فِي ضَبْطِ حَرَكَاتِ الْكَلِمَاتِ:

- (۱) الْفُسْتَانُ مِنَ الْمَلَابِسِ النَّسَائِيَّةِ ذَاتِ الْأَلْوَانِ الْمُخْتَلِفَةِ!
(۲) وَ مَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَ لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ!
(۳) أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ! لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ؟
(۴) رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ!

*** عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي الْإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ (۱۱-۱۳)

۱۱- مَنْ نَظَرَ فِي غُيُوبِ النَّاسِ فَأَنْكَرَهَا فَذَلِكَ أَحْمَقُ:

- (۱) أَحْمَقُ: اسْمُ التَّفْضِيلِ - نَكْرَةٌ - مَفْرُودٌ وَ جَمْعُهُ «أَحْمَاقٌ» - مَعْرَبٌ / صِفَةٌ وَ مَرْفُوعٌ بِالضَّمَّةِ
(۲) ذَلِكَ: إِسْمٌ إِشَارَةٌ لِلْقَرِيبِ - لِلْمَفْرُودِ الْمَذْكَرِ - مَبْنِيٌّ / مَبْتَدَأٌ وَ مَرْفُوعٌ وَ الْجُمْلَةُ إِسْمِيَّةٌ
(۳) أَنْكَرَ: فَعْلٌ مَاضٍ - مَزِيدٌ ثَلَاثِيٌّ بَزِيَادَةِ حَرْفٍ وَاحِدٍ مِنْ بَابِ أَعْرَبَ - فَعْلٌ مَعْلُومٌ أَوْ مَبْنِيٌّ لِلْمَعْلُومِ / فَعْلٌ وَ فَاعِلُهُ أَحْمَقٌ وَ الْجُمْلَةُ فَعْلِيَّةٌ
(۴) مَنْ: مِنْ أَدْوَاتِ الْاسْتِفْهَامِ - مَعْرِفَةٌ - مَعْرَبٌ / مَبْتَدَأٌ وَ مَرْفُوعٌ وَ الْجُمْلَةُ إِسْمِيَّةٌ

١٢- أَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

- (١) ي: ضمير متصل - معرفة - للمخاطب - النون: حرف وقاية / مفعول أو مفعول به
(٢) عباد: اسم - جمع مكسر (مفردة عابد، مذكر) - معرب / مجرور بحرف جر «على»
(٣) أدخل: فعل أمر - للمخاطب - ماضيه على وزن «أفعل» - متعدي / فعل و مع فاعله جملة فعلية
(٤) الصالحين: جمع سالم للمذكر - على وزن «فاعل» فهو اسم فاعل - معرف بأل / مضاف إليه للمضاف «عباد»
١٣- أَخْبِرْنِي هُوَلاءِ أَنْكَ تَدْعُ عَمَلَك كَثِيرًا:

- (١) أخبرني: فعل ماضٍ - للمتكلم وحده - مجرد ثلاثي - مبني / فعل و مع فاعله جملة فعلية
(٢) كثيرا: اسم - مفرد - مذكر - نكرة - معرب / فاعل و مرفوع
(٣) تدع: للغائبة - معرب - متعدي - مبني للمعلوم أو معلوم / فعل و فاعله ضمير أنت المستتر وجوبا
(٤) هؤلاء: إشارة للمكان البعيد - معرفة / فاعل
**عَيِّنِ الْمُنَاسِبَ لِلْجَوَابِ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ (٢٠-١٤)

١٤- عَيِّنِ الْخَطَأَ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ وَالْوَاقِعِ:

- (١) الحنفيّة هي أداة في أنبوب الماء قابلة للغلق والفتح!
(٢) الاقتراح: فكرة أو رأى للبحث أو المناقشة!
(٣) الدوام: وقت العمل و مدته للعمال و الموظفين!
(٤) المتحف: آلة تنقل الكلام والأصوات إلى بعيدا!

١٥- عَيِّنِ مَا يَدُلُّ عَلَى التَّمَتِّي:

- (١) كأنهن الياقوت و المرجان!
(٢) إن الله لا يضيع أجر المحسنين!
(٣) ليتني ميت قبل هذا و كنت نسياً منسياً!
(٤) كم دعوتك لكنك لم تنتبه إلي!

١٦- عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاغِ: «لِمَسْجِدِ قَرَيْتِنَا بَابَانِ.....و.....»

- (١) اثنان/ نافذتان اثنتان
(٢) اثنتان/ نافذتان
(٣) اثنتان/ نافذتان اثنان
(٤) اثنتان/ اثنتان نافذان

١٧- عَيِّنِ الصَّحِيحَ عَنِ عَمَلِ الْحُرُوفِ الْمَشْبَهَةِ بِالْفِعْلِ:

- (١) قد طرح علماءنا الفؤة الجاذبية في كتبهم من الماضي، لكن الأوروبيون نسبوها إلى "نيوتن"!
(٢) إن ديننا يشجع المسلمين على أن يبحثوا عن العلوم و إن كانت في أقصى نقاط الأرض!
(٣) قد ألزم الأستاذ الطالبين دائما بالتفكير و التعلّم و لكن بعضهم غافلين عنهما!
(٤) ليت المستضعفين في العالم يستيقظون من نوم الغفلة لعلهم يستطيعون أن يأخذوا حقوقهم من الظالمين!

١٨- عَيِّنِ «لَا» نَافِيَةً:

- (١) ما بكن لا تأكلن كما أكل! (٢) لا تنطقا إلّا بالكلام المفيد!
(٣) لا تسرفوا في استهلاك الماء!
(٤) لا تذنّب في محضر الله يا مسلم!

١٩- عَيِّنِ الْخَطَأَ فِي تَعْيِينِ خَبَرِ «أَنَّ»:

- (١) إن عدة الشهور عند الله اثنا عشر شهراً في كتاب الله ← إثنا عشر!
(٢) فكرنا في أننا قادرون بأن نبعد المشاكل عن حياتنا ← قادرون!
(٣) إن الناس في مسيرهم نحو الأهداف باحثون عن نماذج عالية ← باحثون!
(٤) إن نعمة العافية أفضل النعم لكتها لا يعرف قدرها إلا بعد أن تُفقد! ← لا يعرف!

٢٠- عَيِّنِ الصَّحِيحَ:

- (١) مريم تريد أن تشرب الماء!
(٢) زهراء تعزم على الذهاب إلى بيته!
(٣) أمي يريد الجلوس جنب بنته!
(٤) والدتي تدعين صديقاتها إلى الله!